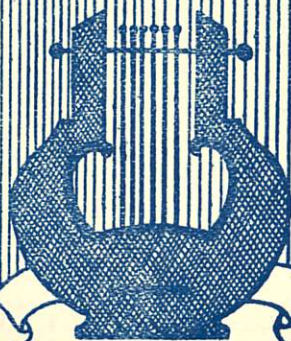


# SEURANÄYTELMIÄ



317

*Kaarle Halme*

## *Onnen hyrrä*

*Kaksinäytöksinen huvinäytelmä*



Arvi A. Karisto Osakeyhtiö

## SEURANÄYTELMIÄ.

\* Tähdellä merkittyihin on esittämislupa pyydettyä.

5. *Kemppainen*, Ei sovintoa ennen uhria. 2-n., 10 h. 4. p. 2 mk.
7. *Rissanen*, Iimäellä, 1-n., laulunsek., 7 h. 6. painos. 6 mk.
20. *Walakorpi*, Mestarin rakkausseikkailut. 2-n. ilv., 5 h. 4. p. 5 mk.
38. *Jakku*, Syiden kirous. 3-n. murhenäyt., 11 h. 5. painos. 7 mk.
39. *Turunen*, Aili. 2-näyt. näytelmä, 8 h. 4. painos. 5 mk.
41. *Jakku*, *Evald*, Kilpakosijat. 2-n. pila, 6 h. 6. painos. 5 mk.
45. *Veijon-Veikko*, Hetken lapsi. 3-n., 8 h. 5. painos. 4 mk.
46. *Jakku*, Suuria tuumia. 1-n. huvinäyt., 6 h. 4. painos. 6 mk.
51. *Tanner*, Noidan kosto. 3-n. huvinäyt., 11 h. 4. painos. 8 mk.
53. *Jakku*, *Evald*, Murtovaaralaiset. 3-n. kansann., 8 h. 5. p. 6 mk.
54. *Veijon-Veikko*, Kosimassa. 1-n. huvinäyt., 5 h. 4. p. 6 mk.
- \* 72. *Wuori*, Naimiskauppa. 1-n. huvinäyt., 5 henk. 3. painos. 4 mk.
- \* 73. *Wuori*, Seinä väliä. 1-n. huvinäyt., 4 henk. 3. painos. 4 mk.
80. *Tähtelä*, Mustalaisen kosto. 3-n. kansannäyt., 4 h. 4. pain. 5 mk.
100. *Walakorpi*, Harha-askeleita. 1-n. näyt., 5 h. 3. p. 4 mk.
105. *Vallinmäki*, Kylänkellot. 1-n. huvinäyt., 4 h. 4. painos. 6 mk.
106. *Mustamaa*, Salapolttajat. 3-n. kansann., 11 h. 3. painos. 7 mk.
109. *Aronen*, Mätäkuussa. 1-n. ilveily, 9 h. 3. painos. 5 mk.
110. *Salmelainen*, Porrassalmella. 1-n. kansannäyt., 8 h. 3. p. 3 mk.
115. *Walakorpi*, Väkeviä voimia. 2-n., 8 h. 2. painos. 2 mk.
117. *Akkasen*, Kun naiset pelkäävät. 1-n. huvinäyt., 7 h. 4. p. 5 mk.
121. *Santavuori*, Torpan tyttö. 2-n. kansannäyt., 7 h. 4. painos. 5 mk.
- \* 126. *Wuori*, Kiusankappale. 1-näyt. ilveily, 3 henk. 2. painos. 4 mk.
127. *Hellala*, Tulisessa tuskassa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. p. 3 mk.
- \* 128. *Alpi*, Käärme. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
131. *Ruokolampi*, Rakkauden vuoksi. 1-näyt., 6 h. 3. painos. 5 mk.
133. *Vuorisalo*, Kun rouvat epäilevät. 3-n. huvin., 8 h. 3. p. 10 mk.
- \* 134. *Lassila*, Kun lesket lempivät. 4-n. huvin., 8 h. 3. p. 4 mk.
147. *Akkasen*, Nikoteemuksen kosijat. 2-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 6 mk.
150. *Toivonen*, Vehkeitten loppu. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 5 mk.
153. *Lassila*, Kun ruusut kukkivat. 3-n. huvin., 11 h. 3. p. 12 mk.
- \* 154. *Wuori*, Ihmisten tähden. 3-näyt., 12 henk. 2. painos. 7 mk.
- \* 157. *Alpi*, Kesävieraat. 2-n. huvinäyt., 7 h. 2. painos. 5 mk.
- \* 161. *Alpi*, Työ ja rakkaus. 1-n. aatenäytelmä, 5 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 163. *Wuori*, Basilleja. 3-n. huvinäyt., 10 h. 2. painos. 7 mk.
- \* 166. *Haima*, Uhri. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 9 mk.
171. *Kivi*, Koivulan kihlajaiset. 1-n. kansann., 10 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 173. *Halme*, Ennustus. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
- \* 174. *Halme*, Naimisiin. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
175. *Veijola*, Nuori luotsi. 4-n. kansannäyt., 17 h. 3. p. 4 mk.
- \* 177. *Halme*, Turma. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 8 mk.
- \* 178. *Alpi*, Alma raukka. 1-näyt. ilveily, 4 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 179. *Larin-Kyösti*, Sällin selkkauksia. 1-n. huvin., 6 h. 3. painos. 5 mk.
- \* 181. *Halme*, Kyöpelä. 1-näyt. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 4 mk.
183. *Seija*, Lammas kaivossa. 1-n. huvinäyt., 4 h. 2. painos. 4 mk.
185. *Alpi*, Turkki tulee! 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 190. *Halme*, Aamukellot. 1-n. yhteiskrunnäyt., 7 h. 2:50.
191. *Sarahorpi*, Kolmen Jussin naimahommat. 3-n. hn., 9 h. 4. mk.
193. *Luomanen*, Tätiväkeä. 1-näyt. pila, 6 h. 2. painos. 3 mk.
195. *Jääsheläinen*, Kun naiset miehistyvät. 1-n., 9 h. 2. painos. 3 mk.
196. *Veikosi*, Akkavalta. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. painos. 4 mk.
197. *Luomanen*, Lauvantai-ilta. 1-n. pila, 10 h. 2. painos. 5 mk.

ONNEN HYRRÄ

## K A A R L E H A L M E

on julkaissut:

### NÄYTELMIÄ

- |  |   |
|--|---|
| <i>Purimossa</i> , 5-näyt., 3. painos.                     | <i>Korpi nukkuu</i> , 1-n., 2. painos.  |
| <i>Mestari Garp</i> , 1-n., 2. painos.                     | <i>Korpi herää</i> , 1-n., 2. painos.   |
| <i>Murtuneita</i> , 4-näyt., 5. painos.                    | <i>Korpi nousee</i> , 1-n., 2. painos.  |
| <i>Kosken tarina</i> (Herran ääni),<br>3-näyt., 2. painos. | <i>Korpi liikkuu</i> , 1-n., 2. painos. |
| <i>Maattomat</i> , 3-näyt.                                 | <i>Uhri</i> , 3-näyt., 3. painos.       |
| <i>Kaksintaistelu</i> , 3-n., 2. painos.                   | <i>Turma</i> , 3-näyt., 3. painos.      |
| <i>Häväistys</i> , 3-näyt.                                 | <i>Aamukellot</i> , 1-näyt.             |
| <i>Kuningas Teivas</i> , 4-n.                              | <i>Nainen sen tietää</i> , 3-näyt.      |
|  | <i>Kaksi lupausta</i> , 3-näyt.         |
|  | <i>Neidonryöstö</i> , 3-näyt.           |

### HUVINÄYTELMIÄ

- |  |   |
|--|---|
| <i>Mallassaunalla</i> , 1-n., 2. painos.                                 | <i>Jaakopin uni</i> , satiiri.  |
| <i>Seikkailu jalkamatkalla</i> , 5-n.<br>laulunäyt., 3. painos.          | <i>Naimisiin</i> , 1-näyt., 3. painos.                                  |
| <i>Egyptin pimeys</i> , 3-n., 3. painos.                                 | <i>Ennustus</i> , 1-näyt., 3. painos.                                   |
| <i>Esa Pöllönkorpi</i> (Multa-aate-<br>lia I), 3-näyt., 3. painos.       | <i>Kyöpeli</i> , 1-näyt., 2. painos.                                    |
| <i>Pöllönkorven naamiaisyö</i> (Mul-<br>ta-aatelia II), 3-n., 2. painos. | <i>Harjoitushetki Himppulassa</i> , 1-<br>näyt. sankaripila, 2. painos. |
| <i>Maisteri Pöllönkorpi</i> (Mult-<br>aatelia III), 3-näyt.              | <i>Onnen veräjä</i> , 3-n., 2. painos.                                  |
| <i>Kirkkopatriuna</i> (M.-a.IV) 3-n.                                     | <i>Leijona irrallaan</i> , 1-n.   |
|  | <i>Kilisevät kulkuset</i> , 1-n.  |
|  | <i>Onnen hyrrä</i> , 2-näyt.  |
|  | <i>Toivottelujen päivänä</i> , 2-näyt.                                  |

*Seuranäyttämö-opas*, 4. painos.

### NÄYTELMÄSUOMENNOKSIA

- Gerhard Hauptmann, *Kankurit*, 5-näyt. näytelmä.  
August Strindberg, *Kaarle XII*, 5-näyt. näytelmä.  
Gustaf af Geijerstam, *Junula ja Tanula*, 3-näyt. näytelmä.

### ROMAANEJA

- Valkoinen hirvi.* *Kyläraittien kuningas.*  
*Silmukorven nuori Epra.*  
*Arkadia*, teatterimuistelmia.

KAARLE HALME

# ONNEN HYRRÄ

KAKSINÄYTÖKSINEN HUVINÄYTELMÄ

1931

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ

*Esittämis- ja kääntämislupa pyydettyä tekijältä, os. Helsinki. —  
Yhdysvalloissa ja Kanadassa on esittämislupa hankittava mr. Lau-  
ri Lembergiltä, Duluth, Minn.*

*Copyrighted in U. S. A. 1926 by The Dramatists' League of Fin-  
land. Printed in Finland by Arvi A. Karisto Oy., Hämeenlinna.*

## HENKILÖT:

PARRI, entinen laivuri.

AARO ULPPÖ, varatuomari, kauppalaen järjestysmies.

AUNE, hänen vaimonsa, Parrin tytär.

KAIRALA, herrastuomari.

IRJA, hänen tyttärensä.

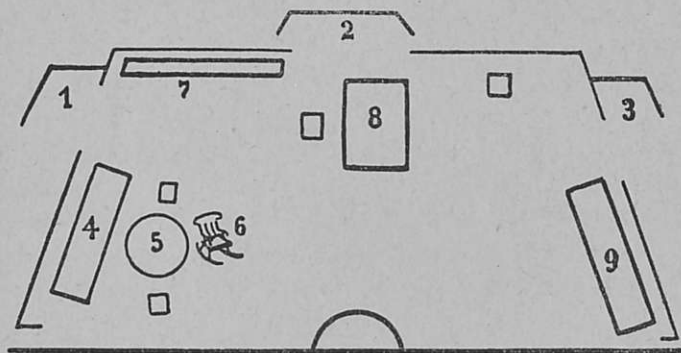
PEKKA ULPPÖ, opettaja, Aaron veli.

NEITI MÖNSTER.

AALTO, poliisi.

## NÄYTTÄMÖ

*Sama huone molemmissa näytöksissä.*



- 1 ovi sisähuoneisiin.
- 2 ikkuna.
- 3 ovi päivystäjän huoneeseen.
- 4 sohva.
- 5 pöytä tuoleineen.
- 6 keinutuoli.
- 7 kirjahylly.
- 8 kirjoituspöytä tuoleineen.
- 9 puusohva.



PARRI on suorasukaisuudestaan ja karkeudesta huolimatta erittäin herttainen ja hilpeä. Hänen hyväsydämyytensä pilkistää aina esille leppoisessa muhoilussa ja leikkisässä elämän ymmärryksessä. Ei motkottele pahantuulisuuden vuoksi, vaan ystävällisyydestä ja tottumuksesta. Liikkuu ketterästi, vaikka vähän sipsutellen niinkuin ikä, 80 vuotta, edellyttää. Käyttää merimiestapaan kurkkupartaa. Muuten sileäksiajeltu.

AARO ULPPO on tasainen ja leikillinen. Esiintyy rauhallisesti ja harkitusti. Ikä 30 v.

AUNE, on nopealiikkeinen, äkkikäännteinen ja kekseliäisyydessään pulpahteleva. Hymyilee ja naureskelee usein. Veitikkamaisuus ja pieni keimailu eivät ole hänelle vieraita luonteenpiirteitä. Pääsävynä on kuitenkin miellyttävä herttaisuus. Ikä 25 v.

KAIRALA on vähän karu ja yksikantainen, mutta tekee avomielisen ja rehdin vaikutuksen. Ikä 60 v.

IRJA on hiljainen ja vähän ujoileva, mutta ei saamaton. Liikkuu ja puhuu päättäväisesti vaikka harkitustikin. Ikä 20 v.

PEKKA on joka suhteessa nopeampi kuin veli. On luonteeltaan rajumpi. Olisi yhtä leikkisä, jos häntä kohdannut ikävyys ei olisi painostamassa. Ikä 26 v.

MÖNSTER on toimielias ja ripeä, eikä hänessä ole oikeastaan muuta vikaa kuin se hassunkurinen tapa, että haluaa käyttää vierasperäisiä sanoja, joita ei edes osaa kunnolla. Siitä johtuu pieni hienostelemisen maku hänen käytökseensäkin, joka on kaikissa tilanteissa sentään hillittyä, eikä mitenkään liian touhukasta. Ikä 40 v.

AALTO on hyväntahtoinen ja vähän nahjusmainen. On toiselta puolelta hyvinkin tutunomainen, mutta pitää aina silmällä sitä, mihin hänen asemansa velvoittaa. Puhelee kohteliaasti, mutta ei ole vähääkään virallisen jäykkä. Juttelisi mielellään enemmänkin leikkiä, jos vain saisi enemmän tilaisuutta. Yrittää aina olla valpas. Ikä 65 v.

Yleensä olisi esiintyjien pyrittävä luonnolliseen ja luontevaan levollisuuteen. Kaikkea hosumista ja hätiköimistä on kartettava, sillä tämänluontoiseen näytelmään, jossa kuvataan kotoista elämää ilman vähäisintäkään yritystä ilvenäytelmän otteisiin, ei hutiloiva eikä tempuilleva näyttelemisen ollenkaan sovellu. Jos osat osataan kunnollisesti, ja jos on tarpeeksi harjoiteltu, ja jokainen on päässyt eläytymään omaan tehtäväänsä, niin silloin saavutetaan juuri sellainen taiteellinen rauhallisuus, jonka tämänluontoinen näytelmä vaatii, ja joka miellyttää katselijoita monin verroin enemmän kuin tyhjä yrittelemisen tulla jotenkin huomatuksi, tai pyrkimys johonkin erikoisuuteen, joka kuitenkin jää saavuttamatta.

## ENSIMMÄINEN NÄYTÖS

AARO

*istuu kirjoituspöydän ääressä puhelimesta*

Vai niin! Vai lauleskelevat! No, eikö neiti Mönster voi sulkea akkunaa? Silloin ei laulu kai sentään kuuluisi yli kadun. — No, niinpä kyllä! Raitista ilmaa! Tietysti! Mutta luulenpa, että on ukkonen tulossa. Neuvoisin, että sulkisitte akkunan. Jos ihmiset siellä seuratalossa ovat vähän iloisia — Mitä? — Niin juuri! Ei sille mitään mahda. Suoraan sanoen, neiti Mönster — en minä järjestysmiehenä voi estää ihmisiä ilakoimasta näin kauniina kesäpäivänä —

*naurahtaa*

Enkä juuri pyryllä enkä pakkasellakaan. — En! En voi! — Hm! No, miksei! Jos joku konstaapeli sattuu pistäytymään tänne päivystäjahuoneeseen, niin — mitä? — Kyllä — kyllä puhelen hänelle. — Ei, ei, neiti hyvä! Tiedättehän, että tämä pieni kauppalamme on aika laaja, eikä minulla ole käytettävänä kuin kaksi konstaapelia. Emmehän voi vartioida — mitä? — Niin juuri! Me annamme ihmisten iloita —

ja antakaa tekin — vai tahdotteko ilmiantaa heidät  
— ette — no, hyvä on — hm! — Hyvästi vain!

*panee kuulotorven pois, naurahtaa*

Äsh! — Onko Aalto siellä päivystäjähuoneessa?

AALTO

On. Tulin juuri.

AARO

Tulkaa pikipäin tänne, konstaapeli!

AALTO

*tulee sisään*

Hyvää päivää! Kun kuljin konttoorin ohi, niin piipahdin tapani mukaan kuulemaan, jos olisi jotakin asiallista.

AARO

Vanha neiti Mönster soitti juuri ja —

AALTO

Arvasin sen, kun kuulin vähän loppua puhelinkeskustelusta. Kuljin äsken Seurahuoneen ohitse —

AARO

Siellä lauleskellaan. Niinkö?

AALTO

Yrittäväthän ne, mutta sen onnistumisesta en osaa mennä takaukseen. »Sä kasvoit neito —» meni mielestäni —

AARO

Ai! Se kai neiti Mönsteriä kismitti.

AALTO

Niin kai. Luuli pilkaksi. Kumma muuten, että nyt jo laulattaa. Kymmeneltä alkoi Rouskan tehtaan yhtiökokous ja — ja nyt — neljältä ollaan jo laulutaitureita.

AARO

Eikö vanhan miehen jalkoja ala väsyttää näin helteisenä päivänä? Käykää hetkeksi istumaan, konstaapeli!

AALTO

*istahtaa penkille*

On se kumma kapine — se lauluninto. Mulla on aivan — mullakin, tarkoitan — on aivan riivattu haluruveta loilottamaan —

AARO

*naureskelee*

Ette kai sentään siellä Seurahuoneen kadulla —

AALTO

No, en sentään, kun oli tämä virkalakki-rähjäkin päässä — tarkoitan — oli tyhjässä päässä. Mutta eipä halu kaukana ollut, kun kuulin oman mielilauluni. Kairalan herrastuomari sitä veti. Ei ole Kairalan äijä sitä laulua veisannut pitkiin aikoihin. Ei ainakaan

nyt pariin vuoteen, kun on ollut koulunjohtokunnan jäsenenä. Usein ennen lurittelimme sitä aina, kun yhteen satuttiin. Silloin kaikui aina ylinnä — »ton Pohjanlahden rannalla» — he, he, he! — eihän se sen kummempi laulu ole — mutta — kun kotimökkini oli siellä — »silkosella sannalla» — niin panee se laulu sydämen niin omituisesti väräjämään.

AARO

Sen ymmärrän. Mutta ei kai Kairala ole sieltä samalta —?

AALTO

Kyllä vain! Sieltäpäin ovat! Hänen isoisänsä oli niillä seuduin siltavoutina. Ettekös tekin, herra Ulppo, ole, sieltäpäin — tai — poliisimestari — piti sanoa —

AARO

*hyvätuulisena*

No, no! — Enhän ole muuta kuin tämän kylärähjän järjestysmies —

AALTO

Niinpä niin — mutta — sellainen virkanimi ei oikein teille sovi. Entinen »tassvouti» sopsi mielestäni paremmin, kun olette oikein tuomarintutkinnon suorittanut. Ja — teitähän sanottaisiinkin tuomariksi —

AARO  
*nauraa*

Mutta kun kauppalan portilla asuu tuomari ja portin ulkopuolella herrastuomari —

AALTO

Niin justiinsa! Akkuraat! Ja siksi toiseksi — ette hän te kraateista välitä. Tiedämmehän kaikki, että asetuitte tänne — rouvanne isoisan taloon — vanhusta hoitelemaan — ja se onkin iloinen juttu vanhalle kapteeni Parrille, jonka suuret rikkaudet olisivat kuin katinkultaa, ellei olisi sellaisia hoitajia kuin te ja Aunrouva. Ja teidän iloksenne sattui tänne vielä veljenekin — se Pekka-maisteri opettajaksi. Nähkääs —! Ei — mutta nyt minä vissisti höpisen. Nyt huomaan sen ensi kerran, vaikka muija usein sanoo, että olen ruvennut höpsemään. Kyllä kai jo on aika, että se ikälaki potkii minut pellolle.

AARO

No, no! Ei kai sentään vielä pariin vuoteen. Ei huolita juosta asioissa etukäteen.

AALTO

Jämttisti, herra Ulppo!

*naurahtaa*

Jos jatkaisin, niin joutuisin kohta omiin hautaisiini.

PARRI

*tulee päivystyshuoneesta ja kävelee keppeineen  
suoraan keinutuoliin*

No, no! Kansivahti! No, no! Otapas takapakkia  
hautajaisista! Heitä ankkuri!

AALTO

*nousee*

En vielä ehtinyt ihan maahanpaniaisiini asti. Hy-  
vää päivää, kapteeni Parri!

PARRI

Päivää, päivää! Mutta istukaa hilkutissa paikoil-  
lanne! Mitä sinä häärrät, Aaro? Tiehesi!

*painuu hitaasti tuoliin*

Älkää tempuilko, pojat! Siitä tulee minullekin  
yhä kuumempi. Huh, huh! — No! Jutelkaa nyt jut-  
tunne loppuun!

AARO

Eihän tällä juttuamisella ollut oikeastaan alkua-  
kaan. Näyttää, että isoisä on kulkenut liian kauvan  
auringossa, vaikka on sanottu —

PARRI

Sanottu ja sanottu! Mitä kaikkea ei olisikaan sa-  
nottu tässä maailmassa! Hilkutti! Mutta mitä se  
auttaa? Ei mitään! Minun täytyi kävellä.



AALTO

No, auttoiko se?

PARRI

Ei! Ei vähääkään!

AALTO

Se oli sitten huono asia, joka ajoi kävelylle.

PARRI

Huono! Niin hilkutin huono. Tuo Matti on aika rakkari. Hyvin sopiva poliisiksi. Arvaa heti, että on huonot asiat, jos eivät kävelystä parane.

AALTO

Kapteeni on sen itse sanonut. Olemmehan kymmenesti kulkeneet huonoilla asioilla.

PARRI

No, no! Kyllähän minä sinut ymmärrän. Näes, Aaro! Kun Matti meni kiertämään kauppalan kujia, niin menin minäkin mukaan, jos sattui olemaan pahoja asioita —

AALTO

Ja vaikka olisi tuullut tai tuiskunnut. Useimmiten sanoi kapteeni, että nyt selvisi. — Hyvästi! Mutta joskus taas — ei, reivattava on — kävellään vielä!

PARRI

Just, just! Sellaisesta Matti oppi aika rakkariksi —

AALTO

Annattehan minusta poliisimestarille kauniin maineen.

PARRI

Kauniin? Totta kai! Eikö ollut kaunista, että olit vanhan miehen seurana. Olit kuin tonttu tuolla päivystäjänhuoneessa. Hilkuttiahan tää elämä muuten olisi ollut. Sinua en silloin tuntenutkaan, Aaro — ja Aune oli koulussa. Kuules, tonttu! Et käy enää täällä iltasin?

AALTO

No, kun se muijakin on niin yksin — kun lapset ovat lentäneet pesästään.

PARRI

No hilkutti! Istutetaan muija joskus kahvipannun kylkeen tuonne naisväen pariin. Ai! Nyt muistan. Kuules, Matti! Sinä tunnet tarkalleen tuon Kairalan talon maat ja metsät. Minkä arvoinen se tila on?

AALTO

Olihan se tässä ennen — mutta — metsää on myyty — kauppala on lakannut laajentumasta ja maatilojen arvo —

PARRI

On hiidessä! Niin! Entä sitten?

AALTO

Ehkä siinä sadantuhannen korvilla — ilman irtainta.

PARRI

Just prikulleen! Just! Hui vain! Täysin purjein olen seilannut karikkoon. Kuules, Aaro! Mitä tyhmyyksiä taas töherrät nenä paperissa? Heitä hiiteen nuo juristiprotokollat! Etkö huomaa, että —

AUNE

*tulee sisältä*

No onneksi! Täällähän isoisä jo istuukin! Päivää, Aalto! Vai täällä sinä istut, vaikka kohta tulee päivällinen. Tiedäthän, että sitä ennen on levättävä.

PARRI

*nousee*

No, voi hilkutti! Ja minä juuri olin pestaamassa uutta matruusia. Tuota protokollasihteeriä. — Kyllä niin, tonttu-rakkari! Kyllä on hullusti, jos ei Kairala ole enemmän arvoinen. Siitä salakarista on puhuttava enemmän — päivällisen jälkeen. — No, Aune! Joko ne maalarit kohta lähtevät tästä talosta?

AUNE

Huomenna jo pääsemme, rakas isoisä, entiseen arkitupaan. Tämän illan vielä istumme täällä Aaroa häiritsemässä.

PARRI

Hyvä on! Tänä iltana pelataan suunta. Uusi reitti, Aaro! Uusi reitti! Ja uusi — perämies! Menään sitten, Aune-tyttöseni! Eikö olekin hilkuttia, että tussalullataan kuin vauvaa? Hoh, hoh, jaa! Se ikä, se ikä!

*menee Aunen saattamana*

AALTO

On siinä pirteä mies kahdeksankymmenvuotiaaksi.

AARO

On — mutta nyt näyttää sattuneen jokin ikävä liikeasia.

AALTO

Kairalaa se koskee.

AARO

Siltä kuulosti. En voi aavistaa mitä se olisi. En ole koskaan halunnut sekaantua ukon asioihin.

AALTO

Tuntuipa kuin olisi pakko täst'edes. — No, niin! Minäpä vielä sentään pidän tuota Seurahuonetta silmällä.

AARO

Tehkää niin! Ja varoittakaa ravintoloitsijaa, jos näyttää tarpeelliselta! Mutta karttakaa kaikkea muuta, mihin ei ole suoranainen pakko.

## AALTO

Selvä se! Näkemiin, herra poliisimestari!

*menee oikealle*

## AARO

Näkemiin, konstaapeli!

*Puhelin soi*

Haloo! Vai niin — Sirvas! Terve mieheen! No, mitenkä juridiikka jaksaa siellä pääkaupungissa? — Hm! Niin — kaikkihan on heikkoa nykyisin. — Juuri niin! Onni jos ei keikahda. — Parriko? Ei hän voi nyt tulla. Ukko meni juuri lepäämään. — Mitä? — Ai! Peruuttiko ukko määräyksen rahojen sijoittamisesta? — Vai niin! Vain maatiloihin nähden. — Älä! Ja sinä ostit Kairalan kiinnityspaperit? Ehdit ostaa ennen peruutuksen saapumista? Ilmankos ukko sanoi äsken, että hän on seilannut karille. — Niin, niin! Asiat kulkivat ristiin. — Aivan oikein! Älä osta enää maatilojen papereita! — No, niin! Parasta kai, että lopetat kaiken sijoituksen. Puhun ukolle illalla. Saa lähettää uudet määräykset. — Minullako? Oh, täällä on suloinen rauha. Kyllä olinkin jo kyllästynyt pääkaupungin hulinaan. — No niin! Heipä hei! — Kiitos vain! Samoin — tervehdi tuttavია! Terve!

*paneé kuulotorven pois*

AUNE

*tulee*

Ähä! Sinä junkkari! Oletpa vihdoinkin yksin! Arvaas, mitä mun kourassani on!

AARO

Anna, että katson!

AUNE

Etpä katsokaan! Hi, hi, hi! Arvaa!

AARO

No, toi — toi — toi — etana!

AUNE

Hyi toki! Näes!

AARO

Kas! Mansikka!

AUNE

Ja noin suuri ja kaunis! Avaa suusi, poikasen! Ajatteles! Se on tämän kesän ensimmäinen!

AARO

Ensimmäinenkö?

AUNE

Noo — hm — itse söin jo muutamia, mutta tämä on —

AARO

— sen jälkeen — ensimmäinen.

AUNE

Älä virnistele! Suu auki! Onhan tämä ensimmäinen — sinulle. Noin!

*suutelee ohimennen*

Maistuiko mansikalle?

AARO

Tattis, tyttöseni! Hyviä olivat — mansikat.

AUNE

*kiertäessään toiselle puolen pöytää*

Onko sulla niin hirveän työteliäs päivä, ettet ehdi edes mansikkamaata katsomaan? Näes! Nyt hän taas menee puutarhapenkille.

AARO

Kuka?

AUNE

Pekka tietysti! Etkö ole huomannut? Jo kymmenesti on kulkenut sisään ja ulos — sisään ja ulos. Katso! Noin istuu pää käsissä! Hetken istuu ja taas tulee sisään. Sellaista on tehnyt koko päivän. Onko han Pekka sairas?

AARO

Joutavia! Pekka ei ole ikinä ollut sairas.

*kurkistaa akkunasta*

Todellakin! Pää käsissä! Surkealtapa näyttää.

AUNE

*hyppää istumaan pöydän kulmalle*

Ai! Nyt nousi kynttilä!

AARO

*nostaa kaatuneen kynttilän*

Kaatuihan se! Seppelinskä, älä lennä!

AUNE

*nipistää Aaroa nenästä*

Etkös osaa olla vakava? Senkin jääkarhu! Etkö ymmärrä tuollaista surkeutta? Se on vissisti rakkautta! Noin sinäkin olit surkean näköinen — joskus.

AARO

Minäkö? Minähän hypin toisella jalalla — melkein aina — silloin.

AUNE

Kuinka? Näytäs!

AARO

Eihän toki —

AUNE

Eikö enää? Eikö enää?

AARO

Eihän näin kuumalla!

AUNE

Eikö viime kesänä ollut kuuma? Eikö? Häh?



AARO

En muista! Kirmasin koko kesän — henkisesti —

AUNE

Niin, niin! Aina teillä miehillä on sellaisia kilpiä. On henkisyudet, on aatteellisuudet, on näkökohdat, on periaatteet —

AARO

— ja syyt ja synnyt ja virheet ja väitteet —

AUNE

Älä sotke! Jo äsken sotkit — juuri kun kynttilä syttyi päässäsi —

*kurkistaa akkunasta*

Näes! Siellä vain Pekka istuu! Voi, voi, rakastunutta poikaparkaa!

AARO

Mistä heikkarista tiedät —?

AUNE

Totta kai tiedän, kun olen koko ajan ajatellut.

AARO

Ai! Luulin, että olet löpötellyt.

AUNE

Juuri silloin minä ajattelen. Nytkin aivoni kiertävät kuin hyrrä.

AARO

Näytäs!

AUNE

Sinä peijooni!

*ottaa paperiliuskan pöydältä ja aikoo rypistää*

AARO

Älä! Älä, veikkonen! Se on tuhannen markan vekseli.

AUNE

Ole sitten ihmisiksi, jos tahdot tietää, mikä veli-Pekkaa vaivaa!

AARO

No?

AUNE

Hän on rakastunut Irja Kairalaan.

AARO

Älä! Kuka sanoi?

AUNE

Eihän kenenkään tarvitse sanoa! Sain heti selville, kun rupesin ajattelemaan. Kävin häthätää läpi kaikki puheet ja tapahtumat ja katseet ja salaperäiset sanat ja omituiset sattumat ja —

AARO

Ja tuon kaiken kävit läpi tässä lörpötellesäsi?

## AUNE

Nii-in! Näes! Te miehet jurraatte kaikkea erikseen. Puhutte erikseen, toimitte erikseen, ajattelette erikseen. Niin kömpelöitä olette. Mutta me olemme toista maata. Sanotaan, että me lörpöttelemme, ja luullaan se koko totuudeksi. Erehdys, herra juridisti! Juuri juttellessamme me ajattelemme — vaikka maailmat ympäri.

## AARO

No, mitäpä luulet nytkin ajatelleesi, kun noin pitkästi jurrasit?

## AUNE

*nauraa helakasti ja hyppää pöydältä*

Vai luulet, että jurrasin. Sanopa ensin, mitä sinä ajattelit minun jurratessani.

## AARO

En mitään tietysti. En hituistakaan. Kuuntelin vain sinua.

## AUNE

Siinä näet! Ja minä mietin pariakymmentä asiaa. Mutta tärkein oli se, että on ryhdyttävä johonkin sovitteluun.

## AARO

Mihin sovitteluun?

AUNE

Irjan ja Pekan asiassa tietysti! Etkö ymmärrä Pekan käytöksestä, että jokin seikka on vinossa?

AARO

Älä nyt vain hätäile! Onhan tunnettua, että monet rakkauspotilaat aina kulkevat kallellapäin ja aina huokailevat. Sanotaankin, että rakkaus on traagillinen tauti.

AUNE

*tekee varoittavan merkin*

Hss! — Päivystäjänhuoneeseen tuli joku.

*menee ovelle*

Oh! Se on neiti Mönster, joka täältä tulee.

AARO

*pidätetysti*

Oi, pentele!

AUNE

Hyvää päivää, neiti Mönster! Tulette sattumalta oikeata tietä, sillä iso kuisti on vielä vähän maalarien sotkussa.

MÖNSTER

Päivää, päivää, Aune-rouva! Olette ystävällinen, kun ajattelette, että tulisin visiitille, mutta enhän toki ole niin maalplasee näin päivällisen aikaan. Onko herra miehenne tavattavissa?

AUNE

On kyllä. Tehkää hyvin — käykää sisään!

MÖNSTER

Kiitoksia, rakas rouva Ulppo!

*tulevat sisään*

Hyvää päivää, herra poliisimestari!

AARO

Tervetuloa, neiti Mönster! Tehkää hyvin —!

*viittaa kädellään sohvaan päin*

MÖNSTER

Olette kovin ystävällisiä. Kiitän nöyrimmästi! Mer-siipiäng! Aune-rouva on aina herttainen. Aina sar-mant!

*sijoittuu arvokkaana istumaan*

Olen vähän hämmingissä — vähän esofeerattu, kun tulen sellaisena kundintapaisena tänne poliisikamariin.

AARO

Yhäkö sen Seurahuoneen vuoksi?

AUNE

Ai! Seurahuone! Keittiön puolella kerrottiin, että siellä vietetään iloisia kemuja.

## MÖNSTER

Ajatelkaas! Sellaista festaamista! Se on oikea skandaali! Ja keskellä jumalan kirkasta päivää! Ooh, sitä laulamista!

## AUNE

No, mutta — yöllähän se kai olisi vielä ikävämpää.

## MÖNSTER

Yölläkö? Eihän toki! Se saisi vain privaatin muodon. Mutta nyt se tulee perin julkiseksi — tulee officielliksi —

## AARO

Mutta nythän olette turvassa, kun istutte täällä kaikessa rauhassa.

## MÖNSTER

Eihän se ole asian kluu, herra tuomari. Kuinka sanoisin — ydin — niin — ei asian ydin. Se on se officielli puoli, joka on koko jutun kluu! Ensin Seurahuone — ja sitten — pari seutumme arvohenkilöä! Ajatelkaa — jos tulisi sakkoja!

## AARO

Noo — jos Seurahuone on syntipukki, niin —

## MÖNSTER

Mutta kun ei, herra tuomari! Ei ole! Tunnen hoitattaren kuin viisi sormeani. Hän ei antaudu mihinkään yllätyksiin, ei mihinkään ekstravakansseihin.

Mutta aina on salaperäisiä olioita, apokryyfisiiä indiviidejä, jotka voivat saada pahaa aikaan, vaikka Seurahuone on viaton kuin lapsenpaita.

AUNE

Niin — eihän Seurahuone laula.

AARO

*nauraen*

Ja jos arvohenkilöt laulavat arvonsa mukaisesti, niin en ymmärrä miksi olette noin huolissanne, neiti Mönster.

MÖNSTER

Oi, voi! On niin monta syytä!

AARO

Onko vielä monta jäljellä? Yksihän jo putosi. Ja se oli lapsen paita, se.

MÖNSTER

Oi, ette ymmärrä tätä dilemmaa — tätä tukaluutta. Olen mennyt takaukseen tuosta Seurahuoneen restauratriisista —

AARO

Kenelle?

MÖNSTER

He, he! Sillä tavoin, että — että — kuinka sanoisin — talohan on minun ja — ja restauratriisi on oikeastaan vain — välikäsi — tai bulvaani — tai —

AARO

Vai sillä tavoin!

MÖNSTER

Niin — sekreettinä salaisuutena sen sanon. Ymmärrätte, että saisin rettelöitä, hirveitä trakasserioja, jos nousisi prosessi.

AARO

No, mutta — olettehan vakuutettu —

MÖNSTER

Niin olenkin! Mutta nykyään on niin paljon fanaattikereitä — kaikellaista kreettepleettiä. Ja koko juttu kulmineeraa siinä, että herrastuomari Kairala ja tehtailija Rouska aina riitelevät, kun ovat viiftillä. Ennen se ei ollut niin vaarallisen riskaapelia — mutta nyt siitä voi tulla selvä katastroofi. Voi, voi — hattunikin istuu vissisti vallan vinosti —

AUNE

Ei ollenkaan! Se onkin oikein kaunis hattu! Ja ihka uusi!

MÖNSTER

Onpa hauska, jos on presenttaapeli! Niin! Mitä minun pitikään — niin — ettekö voisi mennä sinne, herra poliisimestari — ettekö voisi ajaa pellolle koko konkkaronkia?



AARO

Kuinka helkkarissa vois sin saattaa iloiset ihmiset niin murheellisiksi?

MÖNSTER

Oi, voi, kuinka tämä asiani, tämä minun ekspedit-suunini on vaikeata.

AARO

Minäpä keksin. Pannaanpa tuo Aune vähäksi aikaa poliisimestariksi. Puhukaa hänelle! Minä piipahdan sillä aikaa mansikkamaalle.

AUNE

Ei tarvitse. Olen jo selvillä kaikesta.

AARO

- *pilailleen*

Oletko jo taas ajatellut?

AUNE

*innostuneena*

Minä ajattelen tuota k tästroofia. Sehän rikkoisi heidän välinsä. Eikö niin, neiti Mönster?

MÖNSTER

Viis heidän väleistään muuten, mutta Rouska ehkä perääntyisi — retireerai si — ja silloin — silloin oli si herrastuomarinkin peräännyttävä eräästä toisesta asiasta.

AUNE

Ja juuri se toinen asia olisi se katastroofi?

MÖNSTER

Se juuri! Oi, voi! Mitä konstia nyt olisi propeerattava. Ettekö mitään voi proponeerata? Keksikää jotakin!

AUNE

Soittakaa Kairalalle!

MÖNSTER

Olen jo soittanut, mutta hän on niin lauluharras, ettei hievahdakaan.

*nousee*

No, minun on lähdeittävä ilman apua. Mutta syyttäkää itseänne, jos tapahtuu jokin offisielli skandaali! Syyttäkää itseänne, herra poliisimestari!

AARO

Minähän olen alunpitäin ollut vallan voimaton. Ja jos ei tuo ajatushyrräkään —

AUNE

*päättävästi*

En! En voi antaa minkäänlaista neuvoa.

MÖNSTER

On sitten heti retireerattava. Olen niin hirveän alterneerattu — olen hajalla. Partong, hyvä herrasväki!

Ei tämä ole shikkiä, että näin pyrähtelen, mutta olen malaadi. Aufvieteriseen, herrasväki! Aufvieteriseen! Oorövaar! Näkemiin!

*menee*

AARO

*hetken kuluttua, nauraen*

Voi hilkutti! Sanon kuin isoisä — voi hilkutti sentään!

AUNE

Minäkin nauraisin — tuolle mongerrukselle — jos en olisi lukenut hänen salaisuuttaan kuin avonaisesta kirjasta.

AARO

Ai! Hyrrä! Joko taas olet ajatellut? Annahan hyrrän kiertää vielä kerran maapallon ympäri — tai edes Japaniin asti — kirjoitan sillaikaa pari nimikirjoitusta.

*menee pöytänsä ääreen*

AUNE

*kävelee kädet selän takana*

Se on rikas — tuo neiti Mönster.

AARO

Niin kuului — ja onkin kai.

AUNE

Eikä Kairala taida ollakaan niin rikas kuin ulospäin näyttää.

AARO

Luulen, ettei ole ollenkaan rikas — eikä kai olekaan.

AUNE

*menee istumaan pöydän kulmalle samoin kuin äsken*  
Osaatko kirjoittaa nimesi, jos pommi räjähtää?

AARO

Anna pamahtaa vain!

AUNE

Herrastuomari Kairala ja neiti Mönster aikovat —  
naimisiin!

AARO

*lakkaa kirjoittamasta*

Mitä?

*naurahtaa*

Niinkö Japanissa sanottiin?

AUNE

*närkästyen*

Kuule, Aaro! Jos et pysty mitään ymmärtämään,  
niin ole ainakin ymmärtävinäsi — ja kuuntele!

AARO

Sinullapa on tänään oikea naittamishimo! Ensin veli-  
Pekka — ja nyt Kairalan äijä — vanha leskimies ja —

AUNE

No, mutta — mies kulta! Etkö kuullut, että neiti Mönster pelkää riitaa Kairalan ja Rouskan välillä —

AARO

Hyvä isä! Hypithän kuin jänis!

AUNE

*korostaen*

Siitä riidasta voi johtua sellainen ikävyys, ettei Rouska ehkä välittäisikään mennä naimisiin Kairalan tyttären kanssa. Ja jos Kairalan Irja ei joudu kotoa pois, niin ei ukon eikä neiti Mönsterinkään naimisesta tule mitään.

AARO

Mitä sinä nyt runoilet?

AUNE

Runoilenko? Neiti Mönsterhän sanoi sen päivänkirjakaasti: »Rouska voi perääntyä. Ja jos Rouska perääntyy, niin ei toisestakaan asiasta tule mitään. Ja se on katastroofil!» Ja se toinen asia on juuri se, että Kairala ja neiti Mönster ovat salakihloissa.

AARO

Äläpäs nyt hyrrää niin peijakkaasti! Tiedän varmasti, ettei tuo neiti sitä sanorut.

AUNE

*kädet kupeilla*

Ei hänen tarvinnutkaan sitä sanoa. Minä näin sen. Ihan selvästi näin.

AARO

Ai! Nenänpäästäkö?

AUNE

*painokkaasti*

Hänen hatustaan sen näin. Ha-tustaan!

AARO

*ymmällä ja huvitettuna*

Sepä oli vasta merkillinen hattu, se!

AUNE

*kuivasti*

Ei yhtään merkillinen! Mutta minä satuin olemaan silloin muotikaupassa, kun Kairala sen osti. Luulin ostavan Irjalle, mutta näinkin sen nyt neiti Mönsterin päässä.

*näyttää pitkää nenää ilakoiden ja härnäten*

Ähää! Kutti, kutti! Näetkös, kuinka asioita selvitetään! Näetkös — sinä viisas poliisimestari!

AARO

*naureskelee*

Sinähän olet vallan tavaton epeli!

AUNE

Niin — näes — mulla on päävärkki — ja minä osaan ajatella. Mitä tästä maailmasta tulisi, ellei meitä naisia olisi? Ei yhtään mitään!

AARO

*vakavasti*

Mutta — jos jotakin perää on veli-Pekan ja Irjan jutussa, niin — niin —

AUNE

*keskeyttää*

Niin on hyvä, jos nyt naimakauppojen tekijät riitaantuvat Seurahuoneella. Kas, kun edes sen oivallat! Sen ymmärsin heti ja muutuin kylmäksi neiti Mönsterin asialle.

*kurkistaa akkunasta*

Kas! Pekka tulee tännepäin! Tulee varmaankin tänne. Ota selvä siitä pojasta!

AARO

Enpä otakaan! Miten sen voisinkaan? Enhän osaa lukea hänen hatustaan yhtään mitään. Parasta, että sinäkin menet kiirehtimään päivälliskellon soittoa ja seuraat isoisän ainaista neuvoa.

AUNE

Mitä neuvoa?

AARO

Ettei saa ruveta kohtaloa leikittelemään.

AUNE

*hypähtää pöydältä*

Olenko minä mikään konstinieikka, joka voisi noitua ja poovata? Enkä ole! Eikä tarvitse leikitellä mitään, jos näkee mitä tapahtuu ja auttaa sitten sattumia eteenpäin.

AARO

Mitähän varten naisilla on niin riivattu halu työn-  
nellä naima-asioita eteenpäin?

AUNE

Sitä varten, että me älyämme jotakin — me äk-  
käämme ja hoksaamme. Miehet vain jöröttävät ja mö-  
röttävät. Mutta naisilla on nopsa ja näpsä aivopeli.

*härnäten*

Näes! Me olemme sukkelia ja vikkeliä. Me hallit-  
semme maailmaa ja te vain seisotte syrjässä kuin maan-  
tientolpat tiensivussa. Jos oikein tahdot tietää totuu-  
den, niin nainen se on, joka on kohtalo ja sattuma ja  
ratas ja vieteri ja — ja vaikka mitä.

AARO

*purskahtaa nauramaan*

Unohdit parhaan!



AUNE

Minkä sitten?

AARO

Hyrrän!

AUNE

*hyökkää Aaron syliin*

Sen sinä vain muistat, minkä juuri sulle opetin —  
junkkari!

AARO

*nousee nauraan*

Älä nyt, heikkarissa! Pekka tulee. Anna nenäni  
olla — tai suutelen.

AUNE

Sittenkin saat nähdä mitä teen. Saat nähdä! Toi-  
mitan veli-Pekan ja Irjan häthätää naimisiin.

PEKKA

*tulee oikealta*

Aune! Mitä puhut Irjasta ja minusta? Mihin toimi-  
tat meidät häthätää? Häthätääkö? Mitä?

AARO

Älä välitä, Pekka! Aune yrittää muodostaa tästä  
pienoisesta poliisikamarista naimatoimiston —

PEKKA

— ja tekee minusta koekaniinin! Niinkö? Irjasta ja  
minusta! Niinkö, Aune?

AARO

*huvitettuna*

No, hyrrä! Annahan nyt ajatuksen livistää! Edes kierros navalta navalle! Vastaa edes — häthätää!

AUNE

*silmät pyöreinä*

Etkö sinä, Pekka, sitten — sitten — haluakaan mennä — Irjan kanssa naimisiin?

PEKKA

*teeskennellen välinpitämättömyyttä*

En — aivan häthätää. Luulen, että odotan ensin päivällistä.

AUNE

Mitä tuolla tarkoitat, Pekka?

PEKKA

*istaktaa puupenkille*

Melkein sitä, mitä sanon. — Irjan isä pani ison Peen nokkani eteen ja — passitti kosijan pellolle.

AUNE

*uteliaana*

Noo — mitä nyt teet?

PEKKA

*vähän ärtyneesti*

Istun ja odotan — päivällistä.

AUNE

*naurahtaa hämillään eikä tiedä mitä sanoisi*

Seuratkaa sitten! Menen hakemaan isoisää —  
*livahtaa vas. ovesta*

AARO

*lyö Pekkaa olalle, leikillisesti*

Oikein, Pekka! Ateria arvoon — jos asiakin. Meidän Aune-rouva on niin hätäinen.

PEKKA

*pyyhkii otsaansa*

Ei tässä auta hitauskaan. Irja on liian hyvä tyttö rakentaakseen kotiriitaa isäänsä vastaan.

AARO

Soo! Niinkö hyvä, että tyytyy isän valintaan?

PEKKA

*kiivaasti, nousee*

Ei! Ei Rouskalle! Mutta — sepä onkin vain puolustusta —

AARO

Aivan oikein! Ei hyökkäystä samalla kertaa. Viisas tyttö! Asiat erikseen! Ensin toinen ja sitten —

PEKKA

*ärtyneenä*

Niin — sitten ja sitten! Kerran kai! Mutta tämä kesä on pilalla. Ihanin kesäni katkesi ja taittui. Pirstaksi meni.

*kävelee*

Kuinka elämä voikaan tuntua näin tyhjältä!

AARO

Toisinaan on sellaista. Näin — ennen päivällistä. Tulehan nyt! Rakkaus ja vastoinkäymiset kuluttavat voimia —

PEKKA

Älä ole noin hemmetin arkinen, vaikka oletkin juristi ja — ja —

AARO

Ja mikä?

PEKKA

*huutaa ärtyneesti*

— ja naimisissa!

*menee kiivaasti vas. ovesta*

AARO

*seuraa myhäillen*

Niin — ei Aunella enää ole minusta vaivaa!

## TOINEN NÄYTÖS

PARRI

*pelaa shakkia Pekan kanssa sohvapöydän ääressä*

Ei, Pekka! Ei, veliseni! Vaikka olet vastustajakin, niin en siedä hullutuksia. No, se oli parempi siirto!

*jatkavat peliä*

Joko taas? Mitä ajattelet, poika?

AARO ja AUNE

*tulevat vas. ovesta*

AARO

Onko Pekka hajamielinen?

PARRI

Äh! Kankea kuin tervattu köysi! No, hilkutti! Katsokaas nyt, pojat! Pistää kuningattarensa ihan tornin kokan eteen! Ei, ei! Nyt uskon, että Pekka on rakastunut. Jätetään peli! Ehkä päivällinenkin on jo sijoittunut tiloilleen. Voimme jutustella. Onkin yhtä ja toista sanottavana.

AUNE

*korjaa pelin pöydältä*

Onneksi lopetitte. Tuonkin kahvin tänne.

PARRI

Se on hyvä pelikumppani, tuo Pekka-poika, mutta se Kairala riivattu on pistellyt reikiä sen purjeisiin ja saanut ne lepattamaan. Äh! Aaro! Annahan sikaari sieltä pöydältä! Vai sanoi Kairala, ettei heidän tyttärensä ole Ulpon poikia varten —

AUNE

Se oli sentään minun mielestäni liian epäkohteliasta!

PARRI

Enemmän! Enemmän se oli!

*ottaa sikaarin*

Tenkju! — Näes! Purjenuorat ovat sekaisin. Nämä Ulpon pojat ovat nyt minun poikiani. En puhu Aarosta, joka on jo mönsträtty — noh, musteri, annahan tulta — hm — tattis! Mutta tuo Pekkakin on kryssänyt valan pakanasti suosiooni. Just! Ai! Meinaspa unohtua. Aaro! Lähetitkö hakemaan sitä majakkamiestä — sitä poliisi-Mattia?

AARO

*asettuu istumaan*

Tietysti. Kyllä varmasti tulee.

PARRI

Uell! Kuulkaas, pojat! Asiat ovat nyt sellaisessa ristituulella, että Aaron on heitettävä yli laidan tuo poliisimestarin toimi.

AARO

Onko?

PARRI

Just! Hilkutin nopeasti! On tartuttava kuunarin peräsimeen! On purjehdittu osakkeiden myyntisuunnassa jo tarpeeksi. Nyt on reivattava!

AUNE

Eihän Aaro ole kehittynyt liikemieheksi!

PARRI

Äh! Sinä viisas Siballa-musteri! Uimaan ei opi muualta kuin vedessä. — Aaron on opittava! Ja Pekan on opittava! Molemmat tarvitaan nyt — kun heittäydytään teollisuutta hinaamaan. Heitämme varpin tämän paikkakunnan kokantallaan ja huudamme konehuoneeseen: täysi vauhti! Just! Niin teemme. Mutta asiat järjestyksessä! Ensin kansi puhtaaksi. Kairalan vihuri on iskenyt sivulta Pekan kokkapurjeeseen. Siitä seikasta on selviydyttävä hilkutin nopeasti. — Muuten livahtaa taas sata vuotta iäisyyteen.

AUNE

Mitkä sata vuotta?

PEKKA

*kuivasti*

Arveleeko isoisä, että saan odottaa vuosisadan?

PARRI

Hi, hi, hi! Just prikulleen! Niin arvelen. Teidän naimakauppaanne on jo hierottu ennenkin. Teidän sukujenne välistä naimakauppaa, tarkoitan. Näes! Ei tämä ole ensimmäinen tapaus. Kairalat ja Ulpot ovat ennenkin ajaneet kokkansa yhteen.

PEKKA

Olemmeko sitten sukulaisia?

PARRI

Ette! Taklaukset eivät ole sotkeutuneet. Mutta nyt! Hilkkutti soikoon! Nyt on kohtalo toisella tuulella. Se on lähettänyt mulle valtakirjan. Asia tuntuu päätetyltä.

AUNE

Millä tavoin?

PARRI

Äh! Hilkkut+i! Hi, hi, hi! Niin, että Kairalan mam-selli ja Ulpon munsööri naivat toisensa.

PEKKA

*vähän hämillään toisten nauraessa*

Jokohan?



PARRI

Jo! Just — akkuraat! Vihamiehet sopivat.

AARO

Onko sukujen välillä sitten ollut joitakin vakavia riitoja?

PARRI

Tietysti — heidän mielestään! Ei mikään tee ihmistä niin vakavaksi kuin riita. Vakavaksi ja typeräksi.

PEKKA

No, mistä ne riidat alkoivat?

PARRI

Mistäpä ihmisten riidat muusta alkaisivat kuin naisista — nii-in, västäräkki-musteri! Naisista tai rajaidoista ja aluevesistä. Äh! No, Aune-piikasen! Tuuleeko sitä kahvia — vai?

AUNE

Kuinka voisin nyt juuri mennä?

AARO

Eihän Aune nyt voi poistua! Hänhän on se oikea Pekan naittaja — noin — häthätää.

*nauraen*

On jo sitä varten pannut päävärkkinsä hyrräämään.

AUNE

*nipistää Aaroa*

Vaikenetkos — lörppö! Älä välitä, isoisä! Aaro puhuu pelkkää pötyä! Jatka sinä vain! Sitten tuon kahvia.

PEKKA

Niin! Minäkin olen kovin utelias.

PARRI

Soo! Noh, mitä se olikaan? Ja-ha! Te Ulpot olitte ennen Uppmanneja ja Kairalat olivat Karelleja. Kuu-  
lin pikkupoikana, että jonkun Uppmanin piti naida Karellilta. Mutta Uppman oli vain pelimanni ja Karell oli siltavouti. Ei sopinut. Mutta — kun asia ei muuten ratkennut, niin siltavouti toimitti pelimannille juopu-  
mussakon. Niin isäni kertoi. Ja tapauksesta on nyt jotenkin täsmälleen sata vuotta. Sen jälkeen olen itse nähnyt heidän tekevän monta manööveriä. Ovat muka aina toistensa tiellä — vieläpä nykyiset Ulpot ja Kairalatkin. Niinkuin nyt näemme.

AUNE

Sepä hullunkurista!

PARRI

Hi, hi, hi! Ei vielä mitään! Mutta nyt! Nyt on elämä vetänyt lokikirjaan pienen piirun — ja se nosti Kairalan horisonttiin pienen pilven.

AUNE

Minkä pilven?

PARRI

Sinut, letukka!

AUNE

Älä nyt —!

PARRI

Just — presii! Sinut ja minut ja nuo pojat. Koko Parrin tonniston. Ääh! Hilkutti soikoon! Eikö ollutkin mukava piiru, hi, hi, hi!

AUNE

En ymmärrä mitään!

AARO

Minä alan aavistaa.

PARRI

Ool rait! Sinusta tuleeekin kuunarin perämies. Tässä on koko Kairalan talo.

*ottaa taskustaan papereita*

Kairalan pitää tietää kuinka puhutaan Ulpon pojista. Ymmärrättekö? Te kuulutte minun pursimiehistööni. Aaro! Kirjoita näiden paperien alle, että velallinen on saanut irtisanomisen, jonka tunnustaa. Osaat kai sen?

AARO

*ottaa paperit*

Osaan toki.

*menee pöydän ääreen*

PARRI

Älä rypistä kulmiasi, Pekka! Tästä ei tule Kairalalle mitään uutta ikävyyttä. Ikävyys on siinä, että koko talo on velkana. Onni taas siinä, että sattuma pani minut saamamieheksi. Näes! Siinä valtakirjani. Sen pitemmälle en mene. Tulevaisuudessa saat pitää Kairalan talon, jos enää kannattaa, kun — kun seilailet tuon velimiehesi matruusina. Kaikkihan riippuu tuulista ja sumuista ja kareista ja sen sellaisista. Ymmärätkö, poikanen?

PEKKA

Ymmärrän, että te olette erinomainen kapteeni, isoisä.

PARRI

Vieläkös! Äh! Emme ole mitään! Shakkinappuloita olemme kaikki. Äh! Hilkutin utelias olet, musteri, mutta et vain tuo kahvia.

AUNE

Emmekö mene puutarhaan näin kauniina päivänä? Mitä sanot?

PARRI

Hm! Tjaah! Voisihan sitä —

AUNE

No, minä menen —

PARRI

Stopp! Kone seisomaan! Senkin pyryharakka! Äh!  
Halusin sanoa, että voisihan sitä — ajatella.

AARO

Tässä paperit!

AALTO

*tulee sisään*

Hyvää päivää taas! Kolistelin tuolla, mutta —

PARRI

Kuules, Matti! Vieläkö Kairala on Seurahuoneella?

AALTO

Vielä ovat kaikki.

PARRI

Ota nämä paperit! Ne ovat Kairalan kiinnekirjat.

AALTO

Oh! Teidänpö hallussanne ovat?

PARRI

Niin! Ja nyt on laina sanottava irti. Ota todistaja  
mukaasi!

AARO

Päiväys on tehtävä Kairalan ja todistajien nimikirjoitusten yhteydessä.

AALTO

Hyvä on! Hetikö?

PARRI

Heti!

AALTO

No, se tapahtuu kuin kissan aivastus. Tästähän on pihojen poikki vain muutama askel Seurahuoneelle. Ja Ville-poliisi on siellä tähyilemässä. Näkemiin vain!

*menee nopeasti*

PARRI

Äh! Asia on oikeastaan semmoinen, että tällaisia temppuja ei pitäisi, eikä saisi tehdä. Olemme touhupäitä ja sotkemme joskus liikaa sekä omista että toistemme asioissa. Rimpuilemme ja pyristelemme ja ponnistelemme ja suunnittelemme ja kryssäämme ja krassaamme vallan suotta. Elämän kohtalot kulkevat kuitenkin omaa rataansa ja oman päänsä mukaan.

AARO

Ette ole ainakaan noiden kiinnekirjojen vuoksi —

PARRI

En tikkua ristiin pannut. En! Sepä tässä hälventääkin sumun. Ensin arvelin, että vahingokseni tuli-

vat paperit. Mutta kun samalla Pekan ja Irjan kutteri seilasi esiin, niin tuntui että purjetuuli oli tarpeen. Tunsin selvästi, että tapahtumien leikki halusi tehdä pientä pilaa Kairalasta. Äh! Hilkutti! Ei mikään purjenuora jää mutkalle, kun puhuri viheltää. Ja se pelimannin naimahanke jäi mutkalle silloin — kerran. Nyt tunnen kädessäni — tunnen tuossa kourassani, että se ojentuu. Ojentuu sadan vuoden kuluttua. Hi hi, hi! Eikö olekin lystillistä? Hi, hi, hi! Sellaiset kummat tuulispäät käyvät aina elämän merellä. Tavallisesti emme niitä huomaa, mutta joskus ne melkein tönäsevät niskaan ja ovat sanovinaan, että noh, etkös älyä — senkin tervahousu! Luulen, että olen nyt tuollainen tervahousu, joka on saanut pienen asiapojan tehtävän.

#### AUNE

On selvää, että isoisä tekee sen, mihin uskoo ja minkä pitää oikeana. Mutta olisikohan elämä niin ihmeellinen, että Ulpon ja Kairalan sukujen yhtyminen olisi ennalta määrätty asia?

#### PARRI

##### *hymyillen*

No, hilkutti! Miksi se pelimannin juttu sitten tässä kummittelisi, jos ei niin olisi! Varmasti tulevat yhtymään! Jos ei ennen, niin ainakin — jonkin tuhannen vuoden kuluttua.

PEKKA

*toisten nauraessa*

No, silloin ehkä Irjakin on jo naimaiässä — vähän paremmin kuin nyt.

AARO

Ehkä nyt sitten voimme jättää tämän asian, koska se siirtyi niin perin varmaan tulevaisuuteen. Soitanko minä tuomari Sirvaalle, vai —?

PARRI

No, hilkutti! Äh! Sekin oli unohtua.

AARO

Eipä vahinkoa! Hänhän ei sijoittele enempää rahoja ilman uusia määräyksiä.

AUNE

Nyt menen noutamaan kahvin tänne. Ei kai siitä ulosmenosta tule mitään.

*menee*

PARRI

*mietteissään*

Olinpa totisesti typerä, kun tässä takavuosina myin osakkeeni näissä tämän seudun tehdaslaitoksissa. Se oli huono manööveri.

AARO

Eikö mitä! Saahan ne nyt halvemmalla takaisin.



## PARRI

Mistä saa? Eihän niitä ole kaupan. Sekin Vuolas — se pillerinpyörittäjä, joka omistaa enemmistön tuon Rouska-hyväkkään tehtaassa, ei osoita myymishalua, vaikka annoin Sirvaan kysellä — jo talvella.

## AARO

Kyllä vielä myy — vieläpä halvemmallakin. Aika kiristyy yhä. Ja apteekkarin asiat ovat kovin hajalla — sanoo Sirvas.

## PARRI

Niin ovat, niin ovat. Äh! Sehän se oli alkuperäinen syy kysymykseni tekoon. Halusin auttaa Vuolasta. Hänkin on auttanut minua — ennen vanhaan. Eikä hyväytyötä pidä koskaan unohtaa. Ei koskaan! Painakaa se mieleenne, pojat! Kaikessa elämässä — myöskin liiketoiminnassa — myöskin liikemiehen on oltava ensi sijassa ihminen. Se, joka lakkaa olemasta hyvä ihminen, saa — olkaa varmat siitä — se saa pahan piirun lokikirjaansa. Ja se piiru tulee esille kerran. Samantekevä koska! Mutta kerran tulee yhtä varmasti kuin auringon nousu idästä. Ja sen sanon vielä kerran — kun olen lähempänä reelingin reunaa kuin muut tämän kuunarin miehet — niin — sanon vielä kerran — on oltava valpas, toimelias ja yritteliäs,

mutta rimpuilla ja reuhtoa ei saa. Ei saa puskea, eikä väkisin työntyä jokaiseen rakoon. Siitäkin tulee piiru lokikirjaan.

*Puhelin soi*

AARO

Haloo! — On — kapteeni Parrilla on. — Tuomari Ulppo on puhelimesta. Kuka? Vai niin — apteekkari Vuolas! — On kyllä! Isoisä on tässä vieressä. — Minä pyydän.

PARRI

*menee puhelimeen*

Haloo! — Terve, terve — pitkästä aikaa! — Vai olet kutsunut tuomari Sirvaan — Jaha! — Hm! — Olin kyllä halukas. — Niin, niin! Sullahan on kovin laajat asiat. — Niin, niin! — No, sisältyykö tukkuun enemmistö? Jaha, jaha! — Mitä? — Samako hinta kuin minkä maksoit mulle? — Ahaa! Tarvitset rahat tällä viikolla. — No, se muuttaa asian. — Niin — tietysti! — No olkoon päätetty! Pyydä Sirvas puhelimeen! — Kuule! Käytkö täällä kesällä? — Mainiota! Terve tuloa! Näkemiin! — Haloo! Kuulehan, Sirvas! Lupasin ostaa nuo Rouskan tehtaan osakkeet. — Niin! Enemmistö tietysti! — Niin kuulin. Maksa heti, niin pääsee vanha Vuolas enemmästä huolesta. — Niin! Sinun palkkiosi maksaa apteekkari. Niin suostuimme

— Hyvä on! Kuule! Tule tänne apteekkarin mukana kravustamaan. — No, näkemiin! Terveisiä vain!

*sulkee puhelimen ja palaa paikalleen*

Äh! Hilkutti! Siinä oli paha, missä paneteltiin. Terveisiä! Tulevat kravustamaan ensi viikon lauantaina. Ajatelkaapa sitä iloa!

AUNE

*tuo kahvin pöydälle*

Antakaa — että saan nämä kiireesti käsistäni!

PARRI

So, so! Harakka! Harakka! Tiedä, että ensi viikon lauantaina on suuri juhla. Laita silloin talosta kukkiva palsamin kukkanen! Vanha ystäväni, pilleri-herra, tulee luoksemme. En ole ukkeliä tavannut ainakaan kymmeneen vuoteen. Kuuletkos, vihuri!

AUNE

Kyllä kuulen, isoisä! Kyllä kuulen.

*juoksee oikealle*

PARRI

Äh! Hilkutin västäräkki! Aiotko katkaista iloni?

AARO

Olipa sitä iloa tuossa osakekaupassakin!

PEKKA

Olipa äkkinäinen tapaus! Minunlaiselleni perin outo. Onko isoisä nyt sitten Rouskan tehtaan omistaja?

PARRI

Hi, hi, hi! Äh! Enhän toki! Vain määräävä osakas.

PEKKA

Eikö se ole jotenkin sama asia?

AARO

Melkein sama — vaikka —

PARRI

Turvallisempi! Niin — on — turvallisempi.

AARO

Paljostako se nyt tuli?

PARRI

Hiukkasta vaille puolentoista —

PEKKA

Miljoonaako? — No, donnerwetter! Paraplyy! Sehän on hirveätä — tuo liike-elämä!

AARO

Ja kädenkäänteessä! Langan päästä!

PARRI

So, so, pojat! Pankaa merkille, että asia oli ennakolta viisusti harkittu. Oli kypsä. Eihän tällainen

asia voi olla eikä saa olla mikään tilapäinen nojautuminen peräsintankoon. Muistakaa! Ei mitään päähänpistoja saa toteuttaa. Mutta kun asia on kypsä — kun tuuli käy laitamyötäseltä, niin silloin — rivakka touhu kannella! Kaikki purjeet levälleen! Kun oikea hetki lyö, niin ei saa kuhnustella. Olkoon ihminen millä alalla tahansa!

PEKKA

Se on reilua peliä! Jos asia on valmiiksi ajateltu, niin eihän se kertaamisesta parane.

PARRI

Oikein, Pekka! Sinusta tulee vielä hyvä kansimatuusi tuolle protokollasihteerille.

AUNE

*tulee Irjan kanssa*

Juoksin henkijieverissä hakemaan tätä pikku morsianta, joka aikoi poistua lukitulta kuistinovelta.

IRJA

No, mutta, Aune! Mitä sinä puhut?

PARRI

Hei, Irja-typykkä! Hei, hei! Älä välitä Aunesta! Hän tulee Parrin sukuun ja puhuu suoraan. No, päivää, tyttöseni! Olet usein istunut polvellani, mutta

ei se enää käy. Olethan oikea daami jo! Pitäisiköhän nousta pokkaamaan?

IRJA

Ei, isoisä! Ei herran tähden! Olen iloisempi, kun otatte vastaan näin kodikkaasti.

*tervehtii toisia*

PARRI

Puserra nyt oikein lujasti tuon Pekan kättä, että suru haihtuisi sen synkästä sydäimestä!

AUNE

Älä välitä ujustella, Irja! Tiedämme kaikki, että — että —

AARO

*hauskasti*

No, hyrrä! Tuliko solmu kieleen?

AUNE

Tule nyt, Irja, tänne istumaan! Tulit ihan parhiksi kahviseuraamme.

PARRI

Tytti, tytti! Painu siihen vain Pekan viereen! Noin! Jaa-ha! Kyllä se käy!

IRJA

Mikä?

PARRI

Musteri! Mitä aioitkaan sanoa, että me tiedämme?

AUNE

Tyhmyyttä puhuin. Emme tiedä mitään.

PARRI

No, hilkutti! Äh! Onko niin, Irja-peipponen, että me emme saa tietää yhtään mitään? Eikö tuo Pekka-veitikka olekaan saanut rukkasia sinun isältäsi?

IRJA

Kai se sai — koska on noin iloisen näköinen.

PARRI

No, jämtti kuin purjenuoran solmu! Rukkasia ei voi saada, ellei ole kosinut. Eikä kosia voi, ellei ole rakastunut. Siis — mitä? Mitä me tiedämme?

AUNE

Emme mitään! Irja! Ole hyvä!

AARO

*ilakoiden*

Ai, ai, hyrrä! Piiloonko käyt? Muista, että olet luvannut toimittaa Irjan Pekalle — häthätää.

PARRI

Musteri, musteri! Ajattele ennenkuin puhut! Ja kun puhut, niin pidä kiinni ajatuksesta! Eikö musteri käsitä, että Pekka on älykäs miehenalku?

IRJA

Mitäpä Pekan älykkyys tässä auttaisi?

Parri

Sitä, sirkuttaja, ettei Pekka kysynyt isältäsi — ilman sinun lupaasi!

*toiset nauravat*

Tiedämmekö siis — vai emmekö tiedä — että istumme kihlajaisissa? Äh! Hilkutti! Tämä asia oli selväksi peilattu jo sata vuotta sitten, mutta — ankuriinpa jäi kaljaasi. Sillä kertaa ei pelimanni seilannut aviosatamaan. Mutta pojanpoika luovii paremmin.

IRJA

Tästä en ymmärrä yhtään mitään!

PARRI

Hyvä! Erinomaisen hyvä! Ei tyttölasten tarvitsekaan ymmärtää elämänmeren karttaa. Oman sydämen ja kirkkaan omantunnon äänen ymmärtäminen riittää. Sitä on kuultava ja toteltava!

IRJA

*ujoillen*

Mutta — isä on jyrkästi kieltänyt.



PARRI

Totta kai! Äh! Hilkutti! Kuinka hän muuten voisi tulla tänne näyttämään, että hänen myöntymisensä on kovin tärkeä asia.

IRJA

*ihmeissään*

Tuleeko isä tänne?

PARRI

Totta kai tulee. Jos ei tule, niin haetaan.

IRJA

Nytkö? Tänä iltana?

PARRI

Tietysti! Täytyyhän teidät nyt vihdoinkin liittää yhteen —

IRJA

Meidätkö — Pekkako? —

PARRI

Juuri teidät, mamselli! Olettehan sitä jo — tietävästi — yrittäneet ainakin sata vuotta!

IRJA

*kääntyy Pekkaan päin ja asettaa kupit pöydälle*

Onko tämä onneton päivä tuntunut sinusta niin pitkältä?

PEKKA

*tarttuu Irjan käteen*

Melkein! Ei se sadasta vuodesta puutu oikeastaan  
-- yhtään mitään.

*kaikki nauravat*

IRJA

*vähän hämillään*

Kiitos kahvista, Aune!

AUNE

Haluatko lisää?

IRJA

En, kiitos! On muutenkin kuuma.

AUNE

No, sitten vien vehkeet pois. Mekin juomme vain yhden kupillisen näin päivällisen jälkeen. Ja sitten! Tiedättekö mitä? Ettepä arvaa mitä saatte hetken kuluttua! Yrittäkääpä!

PARRI

*leikkisesti*

Pieni totilasi ei olisi hullummaksi — norjalaiseen tapaan — näin aterian jälkeen. Oolrait!

AUNE

*ilakoiden*

Ohoh! Mitä kuulenkaan! Vai vallan poliisikamarrissa ruvettaisiin niin — totisiksi. Ei, rakas isoisä!

Ei mitään oolraitia! Peräti toisenlaista raittiutta saatte.

*nipistää Aaroa*

No, sinä kekseliäs juridisti! Arvaa!

AARO

*laiskasti*

Noo — tota — tota — tota — vasikanhyppyä!

AUNE

Kuulkaahan tuon poikasen arvaamislahjoja! Ahaa! Teet pilaa! Kylläpä vielä hypitän sinua! Saat nähdä! Entä, jos en sanokaan etukäteen, että saatte — saatte — saatte mansikoita!

AARO

Älä! Minähän söin äsken viimeisen.

AUNE

Etpäs! Minä vain narrasin. Minullapa on iso vadilinen. Saatte nähdä — sitten myöhemmin!

IRJA

*ryhtyy tyhjentämään pöytää*

Anna, että autan sinua!

PARRI

Kai, kai — se mansikkakin! Mutta kyllä jokin kielletty hedelmä olisi sentään piristävämpää. Hi, hi, hi!

AARO

*on auttavinaan naisia*

Kyllä varmasti! Esimerkiksi munkkilikööri! Tai samppankalja!

PARRI

Äh! hilkutti! Älä puhukaan!  
*katselee etsien*

PEKKA

Tuonko sikaarin?

PARRI

Anna savukelaatikko tuolta —! Äh! Nurin narin menee kaikki! Ennenmuinoin — kun halusin joskus lasillisen hyvää viiniä, niin ei ollut varaa ostaa. Ja nyt — kun on varaa, ei sellaisia saa nauttia. Kiitos! Näes, Pekka! En polta enempää kuin yhden sikaarin päivässä.

AUNE

Ja sekin on oikeastaan luvatonta! Siitäkin olisi luoyuttava.

*menee Irjan kanssa*

PARRI

Niin kai, lapsenpiika! Niin kai! Tutti vain suuhun — uudelleen! Oi, elämän kiero ympyrä! Niin kiertyy elämä kuin ankkurinketju pyörälle. Siihen kiertyy

— siihen kertyy pohjamutineen — ja sitten — ajan tullen solahtaa syvyykseen. Nuori huono — vanha huono! Ikuinen kiertokulku!

*Pekka sytyttää tupakan*

Tenkjuu! — Oh, hoh! Mutta — uell kuitenkin! Olen iloinen, vaikka istunkin elämän laivassa reelingin laidalla. Olen iloinen siitä, että tuo Aaro on vihdoinkin päättänyt luopua protokollistaan ja tästä typerästä virastaan. Haluan nähdä sinut sillä alalla, jota et kuitenkaan voi paeta.

PEKKA

Ei! Se on selvä. Aaro ei voi paeta. Mutta minä olen ulkopuolella —

PARRI

Etpä, hilkutti soikoon, olekaan! Olet Aaron veljenä mies paikallaan. Äsken pistimme teollisuuden pyörteeseen pikkusormen. Kohta se vie koko käden. Aaro tarvitsee uskotun apulaisen. Täysin luotettavan miehen rinnalleen.

AARO

Ja mihin sinun opettajantoimesi sitten velvoittaisi? Hankithan vain paikan jollekin paremmin tarvitsevalle, kun siirryt toiselle alalle.

PARRI

Just, just! Teet tilaa muille.

PEKKA

*hymyillen*

On kai tätä sitten ruvettava vakavasti miettimään,  
koska —

PARRI

Koska meitä on kaksi yhtä vastaan. Akkuraat!  
Asia on päätetty!

*Aune ja Irja tulevat*

Kuules, holhooja-musteri! Hoksasitko, kananpoika,  
mitä äsken sanoin ensiviikon vieraista? Häh?

AUNE

Kyllä muistan! Talosta on tehtävä palsaminkukka.

PARRI

Just-presiis! Kukkiva palsaminkukkanen!

AARO

*on kävellessään joutunut oik.-puol. ovelle*  
Oh! Neiti Mönsterkö siellä?

MÖNSTER

Niin! Suokaa anteeksi, herra tuomari —

AARO

Ei mitään! Tehkää hyvin ja käykää sisään!

## MÖNSTER

*tulee sisään, hyvin kiihtyneenä*

Oi, oi! Pardong, hyvä herrasväki! Olen ihan perpleks, kun joudun näin —

## PARRI

Goddäm! Mamselli Mönster! Tulkaa te vain!

*nousee tervehtimään*

Nyt on pokattava entiselle purppuritoverille. Missä me kerran tanssimmekaan vallan riivatusti?

## MÖNSTER

Oi, te olette aina niin kohtelias, herra kapteeni! Mutta älkää puhuko siitä! Kas, Irjakin on täällä! Mabell, tyttöseni. — Oh! Merssii! Kiitos, Aune-rouva! Istun kernaasti. Olen ihan hajalla! Ajatelkaa! Sellainen skandaali on tapahtunut! Kohta ne tuodaan tänne. Poliisi otti heidät huostaansa.

## AARO

Kenen? Ketä tuodaan?

## MÖNSTER

Oi, oi! Tätä on mahdoton ymmärtää. Tämä menee yli kaiken sivilisatsuunin horisontin.

## PARRI

Meidän horisontissamme ei ainakaan näy edes mastonviiriä mistään skandaalifregatista. Ettekö voi kertoa asiaa juurtajaksain?

AARO

Seurahuoneesta kai on kysymys! Siellä on oltu iloisia. Sen jo tiedämme.

MÖNSTER

Aluksi kyllä iloisia. Mutta — sitten tapahtui se, mitä pelkäsin. Tuli ilmiriita!

AARO

Akkunastako katselitte?

MÖNSTER

Enkä — olin mukana.

IRJA

*levottomana*

Kertokaa nyt kunnolleen, mitä on tapahtunut. Isähän oli vielä siellä. Eikö niin?

MÖNSTER

Siksihän sinne meninkin. Istuimme salin viereisessä kamarissa emännän kanssa ja mietimme päämme puhki, mutta emme keksineet mitään keinoa Kairalan pelastamiseksi seurasta. Silloin tuli sinne poliisi. Tunsin äänestä. Sanoi irti Kairalan kiinnityslainan. Teidän puolestanne, herra kapteeni. Oi, oi, sitä sekamelskaa, mikä siitä syntyi. Puhuttiin pelkkää abradakabraa pitkä tovi. Sitten alkoi Rouska ivata ja härnätä. Kairala pysyi tyynenä, mutta kimmastui lopulta. Aioimme



mennä hillitsemään, mutta he alkoivat tehdä lähtöä ja siirtyivät kadulle, missä Rouskan auto oli seisonut jo pari tuntia.

PARKI

No, mikä erikoinen skandaali tuossa nyt olisi ollut?

MÖNSTER

Se tuli! Tuli kadulla. Riita jatkui ja Rouska hyökkäsi Kairalan rintoihin. Siitä syntyi selvä tappelu —

IRJA

Voi, voi! Siunatkoon!

PEKKA

Älähän hätäile! Olihan siellä kaksi poliisia — ja neiti Mönster.

MÖNSTER

Niin oli. Poliisi erotti miehet — vaati kamariin — ja minä lähdin juoksemaan pihan poikki tänne — voi, voi, sitä hirveätä skandaalia — kaikki kadun asukkaat olivat akkunoissaan — ja väkeä kokoontui — oi tätä pyramidaalista katastroofia, oi! Suotta sinua, Irja, Rouskalle ajateltiin.

*kuuluu ääniä ja kolinaa oikealta*

AARO

Sieltä kai tulevat pukarit!

*menee ovelle*

IRJA

Voi, päiviäni! Onkohan isä — hiprakassa? Ei ole ikinä ollut —

MÖNSTER

Ei enemmän kuin sinä tai minä. Onhan isäsi oikea mies. Eikä oikea mies ryyppää itseään vikuriksi.

AARO

*leikkisästi*

No, mitä se herrastuomari noin liikkuu poliisin mukana? Oletteko haastematkalla? Kahdenko vain olette?

AALTO

Kahdenhan me. Poikkesimme, kun tuo herrastuomari välttämättä tahtoi.

KAIRALA

He, he, he! Matti on aina ystävällinen. Väittää, että hänet tuodaan.

AARO

No, käykää sisään! Täällä on muitakin vieraita.

KAIRALA

*tulee sisään Aallon seuraamana*

Menen minne käsketään. Olen pidätetty. Ilman omaa päätösvaltaa. Hyvää päivää taloon! En tervehdi kädestä, herra tuomari! Enkä muitakaan. Pi-

dätetyn ei sovi — kas — Irjakin on täällä — ja Ulla — neiti Mönster — tarkoitan. Tämäpä on ilkeätä!

AARO

Käykäähän nyt sitten tuohon asiakkaiden penkille — sillä — asiaa kai teillä on, koska tulitte.

AALTO

Niin! Tulihan se — tuo herrastuomari ja raahusti minut mukaansa —

PARRI

Ai — Matti, Matti! Sinäkö siinä oletkin pidätettyä? Putkaanko sinut nyt pistetään?

KAIRALA

Ei, kapteeni! Kyllä minut on tuotu kamariin —

AALTO

En ketään tuonut, mutta olihan minun seurattava, kun Kairala piteli käsikoukusta — eikä hellittänyt. *jännitys laukeaa ja kaikki toiset purskahtavat nauramaan*

KAIRALA

Totta kai pitelin, kun meinasit livistää — aivan kuin se onkiliero — se — tpfui — en viitsi sanoa paremmin. Eihän sellaisella miehellä ole nimeä, joka livistää rötöksistään.

AARO

Pysytäänpäs vähän asiassa! Kuullaan mitä konstaapeli tietää!

AALTO

Se Rouska oli vähän pahapäinen ja hyökkäsi kadulla tämän Kairalan rinnuksiin.

KAIRALA

Ja sitten tapeltiin.

AALTO

Yrittihän siitä tulla sellaista nujakan tapaista, mutta me — Ville-poliisi ja minä menimme heti väliin. Ja kun nämä eivät meinanneet totella, niin sanoin, että viemme heidät kamariin. Niin sitä sitten lähdettiin. Mutta Rouskan auto ajoi rinnalla — ja Rouska pääsi hyppäämään siihen.

AARO

Pakeni sillä?

AALTO

No, niinkuin lempo! Mitä minä sitten enää olisin tällä herrastuomarilla tehnyt — selvällä miehellä. Eihän hän enää kenellekään rähissyt. Ei ollut tappelukumppaniakaan.

AARO

Mutta konstaapeli toi hänet kuitenkin?

AALTO

Enkä hüivatissa! Sanoinhan jo, että käsikynkässäni pysyi kuin takkiainen.

KAIRALA

Kun minulle kerran oli sanottu, että olin pidätetty, niin olin pidätetty. Enhän minä voinut livistää kuin se — se — tpfui — en viitsi sanoa nimeä. Minä en laputa teoistani käpälämäkeen.

AARO

No, nyt te olette vapaa!

KAIRALA

Itseni edessä en ole vapaa! Olihan tämä äärimmäinen häväistysjuttu. Mies minun asemassani tappelee kadulla!

AALTO

Eihän se nyt oikeata tappelua ollut!

KAIRALA

Vai ei! Se — se — tpfui — en viitsi sanoa — löi minkä ehti. Ja kyllä minäkin — ainakin hengessäni — kovin yritin. Onko tämä kaunista? Tuossa istuu Pekka Ulppokin. Yhteiskoulun opettaja. Ja minä olen koulun johtokunnassa — ja tuossa tyttäreni — ja Ulla — ja — ja tässä on isä — ja —

PARRI

Ja Kairalahan on vielä paljon muutakin.

KAIRALA

Niin olen. Tässä pikku yhteiskunnassa olen melkein — mitä vain. Ja minä, joka puolustan kovenettuja rangaistuksia! Minä tappelen. Jo tavallinen jätkäkin saisi halvauksen tästä. Ensi käräjiin, poliisimestari! Ensi käräjiin! Satikutia on sellaisesta saatava! Onko roistomaisempaa herrastuomaria maan päällä?

PARRI

Ai, hilkutti! Kuinka se vanha tapaus nauraa sinulle, Kairala.

KAIRALA

Mikä vanha tapaus?

PARRI

Se pelimannin käräjäpolska, se —

KAIRALA

On syytä irvistelläkin! Onpa totisesti!

PARRI

Tiedätkö, että oli kerran muudan siltavouti Karell —

KAIRALA

Hyvin tiedän. Isoisäni. Tiedän myös, että oli pelimanni Oppman. Olen kuullut heidän riidoistaan.

## PARRI

Huomaatko, että juttu on sama, vaikka sata vuotta on kääntänyt vähän ruoria. Silloin oli Ulppo syytetyn penkillä. Nyt siinä istuu Kairala. Nuo pojat ovat kuitenkin samoja pelimanneja, joista toinen aikoo naida siltavoudin tyttären. Mutta siltavouti näyttääkin ainoan tyttärensä Rouskalle.

## KAIRALA

Eipäs naitakaan! Sille miehelle en antaisi ruoti-muoriakaan, jos mulla sellainen olisi. Jo sen sanoin hänelle. — No, poliisimestarin on vain annettava tuon Matin haastaa minut —

## AARO

Te tahdotte käräjiin siksi, että saisitte Rouskan kiikkiin.

## KAIRALA

En! Sitä miestä en tahdo kanssani edes lantapellolle! Mutta minua kismittää ja sisua kääntää sellainen jänishousu. Tahdon näyttää, että olen eri maata. Siksi sanon, että olen syntipukki, enkä pötki puskiin. En kuin tuo — tuo — tpfui! — en viitsi edes nimeä sanoa.

## PARRI

Äh! Hilkutti! Onko sitten välttämätöntä, että pelimanni vie siltavoudin käräjiin? Niinkö olisi tuo

vuosisatainen velka maksettava? Eikö toisin? Entä jos pelimannin on nyt saatava tuo siltavoudin tytär, tuo sadanvuoden vanha neitonen? Tuntuu melkein siltä. Puhun vakavasti.

KAIRALA

*ärtyneesti*

Mutta — poliisimestarihan voi menettää virkansa, jos —

AARO

En menetä mitään! Huomenna pyydän eron virastani.

KAIRALA

Sooh! Mutta mikään koulunopettaja ei ainakaan voi sietää huligaania —

PEKKA

En välitä mistään hulinoista! Huomenna pyydän eron toimestani.

KAIRALA

Soo — sooh! Ainakin tytär halveksii —

IRJA

En, isä, en! Ihailen sinua —

KAIRALA

So, so, so! Mutta Ulla tekee —



MÖNSTER

En mitään tee tästä! En mitään!

KAIRALA

*melkein kimmastuen*

Mistä pernalceesta on tällainen määrä hyviä ihmisiä tuiskahtanut tähän rettelöivään kyläpahaiseen? Tämähän tuntuu oikealta komplotilta. — No, entä velka, herra kapteeni? Se kai sentään lopultakin nipistää syvemmältä.

AALTO

Ai, juupeli! Olin unohtaa paperit.

*ojentaa Parrille*

Kunnossa ovat.

MÖNSTER

Huomispäivänä lunastan nuo paperit teiltä, kapteeni. Minä debiteeraan Kairalan velan.

KAIRALA

*nousee*

Ulla, Ulla! Pystytkö sinä sellaiseen tekoon? Kuinka se maailma nyt näin mulkkaantuu?

MÖNSTER

Ainahan olen siihen suuntaan viittaillut, mutta et ole ymmärtänyt.

## KAIRALA

Soo — sooh! Sinähän lisää hyvien ihmisten laumaa ihan läjäpäässä!

## MÖNSTER

Täytyyhän Irjan tähden! Irjan on päästävä — hm — oikeastaan — tarkoitan — että sinun on päästävä —

## PARRI

No, no, mamselli! No, no! Ei huolita sotkea kiinnitysvarppia! Silmukka lensi jo oikeaan pollariin! Tiukkaan nyt vain! Ei pidä laskea lossiksi! Irjan on päästävä — mihin? Mitä tarkoitti, mamselli?

## MÖNSTER

No, kun kerran — maisteri Ulppo on kosinut — niin — niin — on —

## PARRI

Niin on siltavoudin tyttären päästävä pelimannin muijaksi! Just — jämtti! Mihin te muut pääsette — on oma asianne. No, siltavouti! Mitä sanot? Tässä kuunarissa on vielä tilaa yhdelle hyvälle ihmiselle!

## KAIRALA

*naurahtaa*

No, menköön sitten Irja — sille pelimannille — sille — tuolle Ulpon maisterille — tarkoitan.

IRJA

*juoksee isänsä kaulaan*

Isä! Rakas isä!

PARRI

*nousee ja muut tekevät samoin*

Oolrait, Kairala! Sanasi tipahduttivat viimeisenkin jyväsän satavuotisesta hiekkalasista. Vanha sotku meni yli laidan. Äh! Hilkutti! Sovinnollinen mieli on parasta särvintä jokapäiväiselle leivälle. Totta, hilkutti, onkin! Matti! Mene nostamaan lippu Parrin lipputankoon! Nähkööt ihmiset, että täällä päättyy tänään satavuotinen ristiaallokko. Kättä päälle, Kairala! Noin! Oolrait, vanha siltavouti!

KAIRALA

Ja minun — kun — pitikin tapella juuri tällaisen juhlan porstuassa! Ja sitten vielä — miehen kanssa, joka laputti lipettiin. Tpfui — saakeli! Mutta — ei kai maksa puhua kypälämäen miehistä —

PARRI

Ei tässä kuunarissa! Ei! Me purjehdimme selviä vesiä. Emme kynnä karikoita. Luipit heitetään yli laidan — ja ikävyydet saman tien! — Näes! Tuuli on kääntynyt myötäiselle. Kas noita!

*osoittaa Irjaa ja Pekkaa*

Iloitkaamme heidän onnestaan!

IRJA

*naureskellen Pekalle*

Eihän se meidän ikävyytemme satavuotta ollut sentään aivan hirveän pitkä aika — vai mitä?

PEKKA

*iloisesti*

Mitäpä olisi sata vuotta selän takana, kun on elämä edessä!

AUNE

Hätipiti, Aaro! Hätipiti! Kävipäs niinkuin sanoin.

PEKKA

Ja häthätää se kävikin. Kiitos hyvistä enteistäsi, Aune!

AARO

Kiitä vain, Pekka, kiitä! Aune oli teille oikea onnen hyrrä.

AUNE

*hilpeästi*

Kuulkaas tuota Aaroa! Sotkee kuin oikea juristi, eikä edes onnittele. Mutta minä onnittelen kaikesta sydäimestäni. Ole, Irja, tuolle Pekalle oikea onnen hyrrä.

AARO

*hauskasti ja repäsevästi*

Muista olla, Pekka, ihan samoin Irjalle! Oikea onnen hyrrä!

*Onnitteluja ja iloisuutta.*

ARVI A. KARISTO  
OY:N KIRJAPAINO  
HÄMEENLINNA 1931



198. *Luomansu*, Kun kyöpelinkellot ne soivat. 1-n. huvin., 10 h. 5 mk.
200. *Alpi*, Rantalassa. 3-n. kansannäyt., 11 h. 3. painos. 4 mk.
201. *Jääsheläinen*, Miljoona-arpa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 5 mk.
- \* 202. *Halme*, Purimossa. 5-näyt., 16 h. 3. painos. 6 mk.
- \* 203. *Halme*, Murtuneita. 4-näyt. draama, 6 h. 5. painos. 8 mk.
- \* 205. *Alpi*, Väkevämmän tiellä. 3-n. murhenäyt., 8 h. 3. painos. 5 mk.
207. *Tolonen*, Voi teitä kelvottomat! 3-n., 12 h. 2. painos. 5 mk.
208. *Vuorelainen*, Talouskoulussa. 1-n. pila, 10 h. 4. painos. 6 mk.
209. *Selja*, Siemenperunat. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 6 mk.
- \* 210. *Halme*, Kosken tarina. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 211. *Halme*, Mestari Garp. 1-n., 6 h. 2. painos. 2 mk.
- \* 212. *Halme*, Egyptin pimeys. 3-n., 11 h. 3. painos. 6 mk.
- \* 213. *Halme*, Esa Pöllönkorpi. 3-n., 9 h. 3. painos. 4 mk.
- \* 214. *Halme*, Pöllönkorven naamiaisyo. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
- \* 215. *Halme*, Kaksintaistelu. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
216. *Halme*, Seuranäyttämöopas. 4. painos. 6 mk.
- \* 217. *Halme*, Nainen sen tietää. 3-n., 3 h. 4 mk.
221. *Saarenmaa*, Juhannuksena. 2-näyt. kansannäytelmä, 11 h. 3 mk.
- \* 222. *Halme*, Kuningas Teivas, Pirkkalan valtias. 4-n., 5 h. 5 mk.
223. *Kosonen*, Sovinto-jako. 1-n. huvinäyt., 11 h. 3 mk.
225. *Kasto*, Vuoroin vieraisa. 1-n. pila, 6 h. 3 mk.
- \* 226. *Kylömaa*, Kolmiliitto. 1-n., Kotimaiseksi Viikoksi. 6 h. 4 mk.
227. *Kosonen*, Aviomiehen osa. 3-näyt. ilveily, 13 h. 5 mk.
228. *Kosonen*, Lepokoti Rauha. 1-näyt. pila, 7 h. 3 mk.
229. *Kosonen*, Kasarmin pihalla. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
230. *Halme*, Harjoitusketki Himppulassa. 1-n. pila, 6 h. 2. p. 5 mk.
231. *Pihlaja*, Valheen kengillä. 3-näyt. ilveily, 9 h. 2. pain. 8 mk.
232. *Kosonen*, Valkea uhri. 2-n. isänm., 5 h. 2. painos. 6 mk.
237. *Kainulainen*, Umpulan urheilijat. 2-n. huvinäyt., 10 h. 4 mk.
238. *Korpilinna*, Punaiset housut. 3-näyt. ilveily, 9 h. 2. painos. 8 mk.
- \* 239. *Wuori*, Korkea oikeus istuu. 1-n. ilveily, 12 h. 4. painos. 4 mk.
- \* 240. *Wuori*, Vuoksen varrella. 1-n. kansannäyt., 7 h. 2. painos. 6 mk.
- \* 241. *Wuori*, Valekuollut. 3-näyt. ilveily, 6 h. 2. painos. 8 mk.
- \* 242. *Wuori*, Pappilan tuvassa. 1-näyt. huvin., 6 h. 5. painos. 5 mk.
- \* 243. *Wuori*, Veri on vettä sakeampi. 2-näyt., 6 h. 2. painos. 7 mk.
- \* 244. *Wuori*, Savon sydämessä. 3-n. huvinäyt., 10 h. 8. painos. 8 mk.
- \* 245. *Wuori*, Ryöstö. 5-näyt. näytelmä, 16 h. 3. painos. 7 mk.
- \* 246. *Wuori*, Nahkapoikia. 4-näyt. kansannäyt., 16 h. 2. painos. 8 mk.
- \* 247. *Alpi*, Uhrilamma. 1-näyt. huvinäytelmä, 4 h. 5 mk.
- \* 248. *Bergroth*, Oikea morsian. Palkittu 2-n., 5 h. 8 mk.
- \* 249. *Virtatuli*, Varastettu polkupyörä. Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- \* 250. *Salminen*, Eräänä yönä... Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- \* 251. *Voitto*, Elämä elämästä. Palkittu 1-n., 7 h. 8 mk.
- \* 252. *Sahlström*, Kansan ystävä. Palkittu 2-n. näyt., 8 h. 8 mk.
253. *Roos*, Inkerin kesäloma. 3-n. huvinäyt., 9 h. 8 mk.
254. *Roos*, Pyhäamu Anttilan pihalla. 1-n., 7 h. 5 mk.
255. *Laurila*, Ennen saunaa. 1-n. huvinäyt., 6 h. 5 mk.
256. *Pelkonen*, Fordi. 1-n. huvinäyt., 4 henkilöä. 5 mk.
257. *Pelkonen*, Maalainen markkinoilla. 1-n. huvinäyt., 5 h. 5 mk.
- \* 258. *Kainulainen*, Renk' Kallen urotyö. 3-n. huvin., 5 h. 10 mk.
259. *Kainulainen*, Yön ritari. 3-n. näyt., 6 henkilöä. 10 mk.
- \* 260. *Walakorpi*, Kaltevilla pinnalla. 3-n. kansann., 6 h. 10 mk.
261. *Visuri*, Perjantai 13 päivä. 1-n. suojelusk.-n., 7 h. 5 k.
262. *Pekkarinen*, Polkkatukka. 1-n. huvin., 5 h. 2. painos. 6 mk.
263. *Halonen*, Poliittikkaa ja taktiikkaa. 1-n. ilveily, 6 h. 5 mk.

264. *Haapanen*, Niin kävi kuin pitikin. 1-n. näyt., 7 h. 6 mk.
265. *Pekurinen*, Viidenkymmenen villitys. 1-n. pila, 5 h. 5 mk.
266. *Risku*, Sittenpä sen näkee. 2-n. kansannäyt., 8 h. 6 mk.
267. *Selja*, Vihkimäleninki. 2-n. näytelmä, 6 h. 6 mk.
268. *Simellus*, Tunnustus. 1-n. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
269. *Puljava*, Kosioretki. 1-n. huvinäyt., 4 h. 5 mk.
270. *Kuustikko*, Aivasaksalla. 1-n. kansannäyt., 10 h. 8 mk.
271. *Halonen*, Mariana. 1-n. näytelmä, 4 henkilöä. 5 mk.
272. *Pausama*, Sulhaset. 1-n. huvinäyt., 7 henk. 5 mk.
273. *Atra*, Huvitoimikunnan huolia. 1-n. pila, 9 h. 6 mk.
274. *Kotkanpää*, Isäntien markkinamatka. 2-n. hn., 17 h. 7 mk.
275. *Pelkonen*, Salapoliisi. 1-n. pila, 4 henk. 5 mk.
276. *Höylä*, Hän ja hänen pehtoorinsa. 2-n., 5 h. 6 mk.
277. *Sivriä*, Se suomalainen sisu. 1-n. ilveily, 6 h. 2. p. 6 mk.
278. *Sahlstén*, Väärillä keinoilla. 2-n. kansann., 10 h. 7 mk.
279. *Pelkonen*, Kohtalon sormi. 1-näyt. pila, 4 henk. 5 mk.
280. *Selja*, Äiti kulta. 2-näyt. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
281. *Ahola*, Ilvesojan Joosen kasvatit. 2-näyt., 6 h. 6 mk.
282. *Sjöman*, Luonnonparantolassa. 3-n. huvinäyt., 10 h. 7 mk.
283. *Nieminen*, Umpimähkään. 3-n. huvinäyt., 9 henk. 8 mk.
284. *Sahlstén*, Serkku. 3-n. huvinäyt., 8 henk. 9 mk.
285. *Pellinen*, Kuuromykkä täti. 2-n. huvinäyt., 5 h. 6 mk.
286. *Voutilainen*, Kadonnut testamentti. 2-n., 5 henk. 5 mk.
287. *Hästesho*, Reilut pelkurit. 1-n. näyt., 9 henk. 6 mk.
288. *Anttila*, Sama vanha juttu. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
- \* 289. *Halme*, Onnen veräjä. 3-näyt. huvinäyt., 6 h. 2. pain. 8 mk.
290. *Wammashoski*, Vaihdettu morsian. 2-n. hn., 5 h. 2. p. 6 mk.
291. *Pellinen*, Hukkaantunut seteli. 1-n., 5 h. 6 mk.
292. *Palmroth*, «Kuulkaas, Bakkelin!» 3-n. farssi, 8 h. 10 mk.
- \* 293. *Halme*, Kaksi lupasta. 3-näyt., 6 henk. 10 mk.
294. *Rissanen*, Hevosnimi. 1-näyt. ilveily, 7 henk. 7 mk.
295. *Pellinen*, Tuurin pojat. 2-näyt. huvin., 8 henk. 2. pain. 8 mk.
296. *Karila*, Tieteen tyranni. 1-n. jännitysnäyt., 5 henk. 8 mk.
297. *Kittelä*, «Merkkimies». 1-näyt. pila, 7 henk. 2. painos. 5 mk.
298. *Walakorpi*, Kilpakosinta. 1-näyt. huvinäyt., 7 henk. 7 mk.
299. *Kaipainen*, Kutomakoulussa. 2-näyt. huvinäyt., 5 henk. 6 mk.
300. *Sjöman*, Kaikkein paras. 1-näyt. huvinäyt., 4 henk. 5 mk.
301. *Karila*, Ah, hän suuteli. 1-näyt. huvinäyt., 6 henk. 6 mk.
- \* 302. *Wuori*, Umpisolmu. 3-näyt. huvinäyt., 7 h. 4. painos. 10 mk.
303. *Pelkonen*, Nykyaikainen morsian. 1-n. pila, 3 h. 5 mk.
- \* 304. *Bargroth*, Kannaksen lumous. 1-n. näyt., 4 henk. 6 mk.
- \* 305. *Wuori*, Hirttonuora. 3-näyt. huvinäytelmä, 6 h. 10 mk.
306. *Heimo*, Oikea omistaja. 2-n. näyt., 7 henk. 6 mk.
307. *Kettunen*, Voi maailmaa! 2-n. huvinäytelmä, 6 henk. 8 mk.
308. *Kujanpää*, Taikavelli. 2-n. kansannäytelmä, 9 henk. 6 mk.
309. *Pellinen*, Kyllä Posti-Manta sen tietää. 2-n. huvin., 7 h. 10 mk.
310. *Pellinen*, Onko Kasper tullut hulluksi? 1-n. huvin. 4 h. 5 mk.
311. *Aalto*, Kolme miljoonaa sijoitettavana. 1-näyt. pila, 9 h. 7 mk.
312. *Rissanen*, Päätetään, ettei päätetä mitään. 1-n. pila, 8 h. 5 mk.
313. *Karila*, Kahden miljoonan tyttölapsi. 3-n. komedia, 4 h. 12 mk.
314. *Aalto*, Kesäinen manööveripäivä. 2-n. suojelusk.-hvn., 9 h. 6 mk.
- \* 315. *Halme*, Kilisevät kulkuset. 1-näyt. huvinäytelmä, 5 h. 6 mk.
316. *Rissanen*, Pappilan kansliassa. 1-n. huvinäyt., 11 henk. 7 mk.
317. *Halme*, Onnen hyrrä. 2-näyt. huvinäytelmä, 8 henk. 10 mk.